
Dokument s plenarne sjednice

B8-0055/2016

13.1.2016

PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen nakon izjave potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku

u skladu s člankom 123. stavkom 2. Poslovnika

u znak potpore mirovnom procesu u Kolumbiji
(2015/3033(RSP))

Javier Couso Permuy, Neoklis Sylikiotis, Paloma López Bermejo, Angela Vallina, Marina Albiol, Sofia Sakorafa, Takis Hadjigeorgiou, Fabio De Masi, Rina Ronja Kari, Helmut Scholz, Katerina Konecna, Jiri Mastalka, Marie-Christine Vergiat, Miguel Urban, Tania González, Xabier Benito, Lola Sánchez, Estefanía Torres, Barbara Spinelli, Inês Zuber, Kostas Chrysogonos, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou
u ime Kluba zastupnika GUE/NGL-a

Rezolucija Europskog parlamenta u znak potpore mirovnom procesu u Kolumbiji (2015/3033(RSP))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije o stanju u Kolumbiji,
  - uzimajući u obzir zajedničko priopćenje br. 60 o Sporazumu o osnivanju Specijalizirane jurisdikcije za mir, potpisano 23. rujna 2015. u Havani,
  - uzimajući u obzir zajednička priopćenja br. 61, 62, 63 i, osobito, priopćenje br. 64 o sporazumu o žrtvama sukoba, uvođenju cjelovitog sustava istine, pravde, odštete i jamstva neponavljanja, koji obuhvaća Specijaliziranu jurisdikciju za mir i obvezu o ljudskim pravima, koje je potpisano 15. prosinca 2015., te zajednički nacrt točke 5. sporazuma o žrtvama sukoba, oko kojeg je dogovor postignut istog datuma,
  - uzimajući u obzir Deklaraciju iz Bruxellesa koju su u lipnju 2015. donijeli lijevo orijentirani zastupnici Europsko-latinskoameričke parlamentarne skupštine, u dijelu koji se odnosi na mirovni proces u Kolumbiji,
  - uzimajući u obzir točku 44. priopćenja izaslanstva EP-a pri Europsko-latinoameričkoj parlamentarnoj skupštini (EuroLat) na 2. sastanku na vrhu CELAC-a i EU-a u Bruxellesu o okončanju unutarnjeg sukoba između kolumbijske vlade i Revolucionarnih oružanih snaga Kolumbije (FARC),
  - uzimajući u obzir Deklaraciju iz Bruxellesa, usvojenu na završetku 2. sastanka na vrhu CELAC-a i EU-a 11. lipnja 2015.,
  - uzimajući u obzir izjavu Visoke predstavnice EU-a Federice Mogherini od 16. prosinca 2014. o sporazumu o žrtvama sukoba u Kolumbiji, od 24. rujna 2015. o sporazumu o tranzicijskoj pravdi u Kolumbiji te izjavu od 1. listopada 2015. o imenovanju Eamona Gilmorea posebnim izaslanikom Unije za mirovni proces u Kolumbiji,
  - uzimajući u obzir multilateralni trgovinski sporazum između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Kolumbije i Perua, s druge strane, potpisan 26. lipnja 2012. u Bruxellesu,
  - uzimajući u obzir 11. izvješće Asturijskog izaslanstva o praćenju stanja ljudskih prava u Kolumbiji 2015. godine,
  - uzimajući u obzir članak 123. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da je 19. studenoga 2012. u Havani (Kuba) započeo dijalog između kolumbijske vlade i FARC-a nakon što je 26. kolovoza 2012. potpisan Opći sporazum o prekidu sukoba i izgradnji stabilnog i trajnog mira, čime se ispunila želja kolumbijskog stanovništva za životom u miru, i u kojem se ističe da je izgradnja mira zadaća svih stanovnika, da je država dužna promicati ljudska prava na cijelom svom teritoriju te da su

- ravnopravni gospodarski i društveni razvoj jamstvo mira;
- B. budući da su tijekom različitih faza pregovora u Havani vlada i FARC postigli dogovor oko sljedećih nacрта sporazuma: „Ususret novom kolumbijskom ruralnom uređenju: sveobuhvatna ruralna reforma”, „Političko sudjelovanje: demokratsko otvaranje radi izgradnje mira”, „Rješenje problema nezakonitih droga”, „Specijalizirana jurisdikcija za mir” i „Sporazum o žrtvama sukoba”;
- C. budući da je važnost točke o žrtvama posljednjeg djelomičnog sporazuma iznimna, a njome se predviđa osnivanje Specijalizirane jurisdikcije i tribunala na kojemu bi se moglo suditi svim osobama odgovornima za sukobe, među kojima su i pripadnici vojnih, paravojnih i gerilskih snaga te civili, te predstavlja vjerojatno najveći napredak u tri godine pregovora;
- D. budući da su u ovoj fazi ključna otvorena pitanja uvjeti za proglašenje bilateralnog prekida vatre te uvođenje mehanizma kojim bi stanovništvo potvrdilo sporazume postignute između vlade i FARC-a;
- E. budući da su razgovori u Havani nastavljeni 13. siječnja i da, prema izjavama glavnog pregovarača kolumbijske vlade, prekid vatre i okončanje ratnog stanja moraju biti bilateralni, trajni i provjerljivi, te da bi se mogli postići ovaj mjesec;
- F. budući da su 23. rujna 2015. kolumbijska vlada i FARC objavili zaključenje Sporazuma o osnivanju Specijalizirane jurisdikcije za mir kojom bi se zadovoljila prava žrtava i doprinijelo uspostavi stabilnog i trajnog mira, radi čega su se uključene strane i dogovorile oko uvođenja cjelovitog sustava istine, pravde, odštete i neponavljanja, što obuhvaća i osnivanje Povjerenstva za utvrđivanje istine, suživot i neponavljanje te pružanje jamstva za neponavljanje događaja koji su doveli do sukoba i žrtava;
- G. budući da su postizanjem spomenutih dogovora o pravdi za mir i žrtvama sukoba pregovarači učinili značajan i naizgled nepovratan korak prema postizanju mira nakon što su obje strane odredile krajnji rok za postizanje mira od šest mjeseci nakon potpisivanja Sporazuma o uspostavi Specijalizirane jurisdikcije za mir, čime je 23. ožujka 2016. određen kao okvirni datum;
- H. budući da su obeštećenje žrtava i jamstvo neponavljanja ključni elementi ostvarenja pravednog i trajnog mira;
- I. budući da osnivanje Specijalizirane jurisdikcije za mir odgovara potrebi za pronalaskom specijalizirane jurisdikcije u skladu s međunarodnim pravom kojom se kažnjavaju osobe odgovorne za teško kršenje ljudskih prava i međunarodnog humanitarnog prava tijekom sukoba te obeštećuju žrtve, te istovremeno potiče na polaganje oružja;
- J. budući da Specijalizirana jurisdikcija za mir:
- priznaje da je potrebno osuditi one koji su tijekom sukoba počinili zločine i pritom uvesti mehanizme restorativne pravde zajedno s mehanizmima retributivne pravde;
  - predviđa diferenciran sustav ograničavanja i lišavanja slobode ovisno o ranom ili kasnom utvrđivanju istine i odgovornosti za teška kaznena djela ili neutvrđivanju takve

- odgovornosti, pri čemu bi kazne u slučaju osude bile u rasponu od pet i osam godina te najviše 20 godina, pri čemu bi mjesto i uvjeti izvršenja mjera ograničenja slobode ili kazne lišavanja slobode ovisili o stupnju priznanja istine i odgovornosti;
- predviđa da će nakon okončanja sukoba kolumbijska država dati amnestiju što većem broju počinitelja političkih i povezanih zločina, u skladu s međunarodnim humanitarnim pravom, uz uvjet da se amnestija ne primjenjuje na osobe odgovorne za zločine protiv čovječnosti, genocid, teške ratne zločine te druge teške zločine kao što su uzimanje taoca, mučenje, prisilno raseljavanje, prisilni nestanci, izvansudska smaknuća, otmica maloljetnika i seksualno nasilje;
  - K. budući da je 2014. i 2015. došlo do porasta broja prisilnih nestanaka u Kolumbiji; budući da ne postoje konsolidirani podaci o broju nestalih u zemlji, koji prema podacima Nacionalnog registra nestalih osoba iznosi 21 tisuću, prema Jedinostvenom registru žrtava 44 841, a prema Uredu javnog tužitelja 69 tisuća; budući da nije bilo napretka u slučajevima prisilnih nestanaka, imajući u vidu da se u više od 80 % prijava istrage nalaze u preliminarnoj fazi i nisu znatno napredovale;
  - L. budući da je paramilitarizam i dalje metoda gospodarske, političke i socijalne dominacije koja se primjenjuje na kolumbijskom stanovništvu; budući da su kolumbijska politička i gospodarska elita kao i strana multinacionalna poduzeća koristile, te i dalje to čine, naoružane paravojne skupine za nametanje gospodarskih projekata povezanih s ekstraktivnim aktivnostima (rudarstvo u velikom opsegu), ekstenzivnim i monokulturnim poljoprivrednim uzgojem, i to oduzimanjem vlasništva nad zemljištem i prisilnom prodajom zemljišta, zbog čega dolazi do masovnog preseljenja stanovništva, kao na području pacifičke obale;
  - M. budući da je Kolumbija druga zemlja na svijetu, nakon Afganistana, prema broju civilnih žrtava protupješačkih mina, te da će, nakon što mir bude uspostavljen, brzo i učinkovito razminiranje zemlje biti ključno za izbjegavanje povećanja broja žrtava i brisanje tragova sukoba;
  - N. budući da je od 2013. na snazi multilateralni trgovinski sporazum između EU-a i Kolumbije koji je bio predmet kritika i protivljenja društvenih te sindikalnih pokreta i u Latinskoj Americi i u Europi;
  - O. budući da je Kolumbija, s više od 47 milijuna stanovnika, među kojima su i 102 autohtona naroda koji govore 64 službena jezika na svojem teritoriju, 4,4 milijuna Kolumbijaca afričkog podrijetla i oko pet tisuća Roma, prema Programu UN-a za razvoj jedna od država na svijetu u kojoj vlada najveća nejednakost, te da zbog utjecaja sporazumâ o slobodnoj trgovini i investicijskih projekata u rudarstvu i energetici dolazi do sve veće nejednakosti;
  - P. budući da gospodarski rast zemlje ni na koji način ne koristi većini stanovništva te samo povećava socijalni sukob, pri čemu stopa siromaštva premašuje 30,7 %; budući da su povijesna marginalizacija i nejednakost, zajedno s nasiljem koje provodi država, neki od izravnih uzroka oružanih sukoba;
  - Q. budući da je zabilježeno više društvenih sukoba u zemlji zbog odluka vlade o odobrenju dozvola za velike investicijske projekte, bez transparentnosti i informiranja javnosti o

utjecaju na društvo i okoliš te bez prethodnog savjetovanja sa stanovništvom i zajednicama predviđenog Konvencijom br. 169 Međunarodne organizacije rada;

- R. budući da su multinacionalna poduzeća odgovorna za nasilnu pljačku zemlje i pritom koriste pravne mehanizme u dosluhu s institucijama koje legaliziraju prisilnu prodaju zemljišta, proizvoljna pritvaranja i ciljani kazneni progon;
  - S. budući da se povrat nasilno oduzetih zemljišta odvija sporo zbog nedostatka političke volje na lokalnoj razini, gdje su oni koji su ta zemljišta oduzeli naoružani i imaju političku moć;
  - T. budući da u zemlji i dalje dolazi do raznih vrsta progona sindikalista, uz prisutnu tzv. antisindikalnu kulturu koju širi vladajući kontrarevolucionarni blok i čiji je temelj pretpostavka da su sindikalisti unutarnja prijetnja stabilnosti države; budući da je Kolumbija zemlja s najviše ubijenih sindikalista na svijetu te je od 1986., prema podacima Središnjeg radničkog saveza, njihov broj dosegnuo četiri tisuće, uz velik broj vođa seljaka; budući da je val društvenih pokreta posljednjih godina dočekan represijom i, u ponekim slučajevima, nasiljem kojemu je pribjegli policija;
  - U. budući da se u Kolumbiji bilježi stalan godišnji ritam prisilnih preseljenja s više od šest milijuna raseljenih osoba, što je, prema podacima UNHCR-a, čini zemljom s drugom najvećom humanitarnom krizom na svijetu, dok je ispred nje samo Sirija;
  - V. budući da je prema podacima Jedinog registra žrtava između 1985. i 2012. raseljeno otprilike 2 520 000 maloljetnika i da su posljednjih 20 godina ilegalne oružane skupine unovačile otprilike 13 tisuća maloljetnika;
1. ponavlja da u potpunosti podržava mirovni proces između kolumbijske vlade i gerilskih snaga FARC-a; smatra da je riječ o znakovitom koraku u sklapanju konačnog sporazuma kojime bi se stalo na kraj unutarnjem oružanom sukobu u Republici Kolumbiji;
  2. podržava političko rješenje sukoba kojim bi se žrtvama omogućila pravda i obeštećenje, uključujući rješenje problema pristupa zemljištu, što je korijen sukoba, u cilju postizanja stabilnog i trajnog mira, socijalne pravde i jamstva neponavljanja;
  3. izražava želju za time da pregovori završe što prije nakon što se postigne dogovor oko obeštećenja žrtava i pravde;
  4. poziva na što brže postizanje dogovora oko bilateralnog prekida vatre između vlade i FARC-a kako bi se stvorilo pozitivno ozračje za sklapanje konačnog sporazuma, u skladu s različitim zahtjevima kolumbijskih društvenih pokreta;
  5. poziva i vladu i FARC da ne pribjegavaju nasilju i oružju u političkom djelovanju te da brane svoje ideje i težnje poštujući demokratsko uređenje te vladavinu prava;
  6. prepoznaje veliki politički trud i upornost koje su kolumbijska vlada i FARC pokazali te važnu ulogu organizacija žrtava i društvenih pokreta koji su uspjeli približiti oprečne stavove i postupno stvoriti prostor za kompromis koji je omogućio postizanje napretka u mirovnim pregovorima;

7. poziva na to da se aktualni proces proširi na Nacionalnu oslobodilačku vojsku (ELN) ili da se po potrebi započne paralelni pregovarački proces;
8. ponavlja svoje uvjerenje da taj mirovni proces treba obuhvatiti kolumbijsko stanovništvo u cjelini te da u njemu trebaju sudjelovati ne samo dvije pregovaračke strane nego i kolumbijski društveni pokreti;
9. također prepoznaje važnu ulogu koju u mirovnom procesu imaju Kuba i Norveška kao zemlje jamci te Čile i Venezuela kao pratitelji procesa;
10. smatra da je, premda je sporazum između vlade i FARC-a ključan i nezaobilazan preduvjet za postizanje mira u zemlji, riječ o puno dubljem sukobu od borbe između gerilskih snaga i vlade, te da će za postizanje istinskog mira u zemlji biti potrebne brojne mjere za smanjenje nejednakosti i poticanje kulture mira nakon završetka sukoba;
11. izražava zabrinutost zbog nastavka nasilja koje paravojne snage provode u suradnji s gospodarskom elitom zemlje i sa stranim međunarodnim poduzećima, među kojima su i europska; ustraje na potrebi za iskorjenjivanjem paravojnih snaga u Kolumbiji kao ključnog preduvjeta za postizanje mira;
12. podsjeća kolumbijske vlasti da su odgovorne za zaštitu svojih stanovnika, osobito aktivista uključenih u društvene i političke pokrete, sindikalista i boraca za ljudska prava, od prijetnji kojima su izloženi zbog svojeg djelovanja;
13. poziva sve kolumbijske snage te društvene pokrete da surađuju koliko god je to moguće kako bi se ponovno uspostavio miran suživot;
14. pozdravlja odluku o odobrenju široke amnestije i oprosta za političke i slične zločine počinjene tijekom sukoba te poziva kolumbijsku vladu na usvajanje zakona kojim će se jasno utvrditi definicija političkih zločina i pojasniti ostali zločini poput trgovine drogom i njihove povezanosti s političkim zločinima;
15. sa zadovoljstvom ističe da je, isključivanjem mogućnosti amnestije ili oprosta u slučaju zločina protiv čovječnosti, genocida i teških ratnih zločina, sporazum u skladu s međunarodnim kaznenim i humanitarnim pravom te s važećim međunarodnim instrumentima i standardima u području ljudskih prava;
16. smatra neophodnim da se kaznama koje se izreknu počiniteljima zločina doprinese obeštećenju žrtava i političkom pomirenju te stoga podupire ideju uspostave mehanizama restorativne pravde za počinitelje težih kaznenih djela koji su priznali istinu i preuzeli odgovornost za počinjena djela, kako bi se doprinijelo obeštećenju žrtava i ponovnoj uspostavi veza sa zajednicom;
17. ponavlja svoje protivljenje multilateralnom trgovinskom sporazumu između EU-a, Kolumbije i Perua jer ne donosi korist stanovništvu nego, naprotiv, podrazumijeva porast oduzimanja vlasništva i osiromašenja kolumbijskog srednjeg sloja te progon sindikalista i vođa seljaka; smatra da taj sporazum treba na učinkovit način uvjetovati poštovanjem ljudskih prava i vladavine prava kako je propisano njegovim člankom 1., što sada nije slučaj;

18. stajališta je da EU treba pružiti financijsku pomoć mirovnom procesu uz dva uvjeta: potpisivanje cjelovitog mirovnog sporazuma i uspostava mehanizama međunarodnog nadzora nad njegovom djelotvornom provedbom;
19. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, aktualnom predsjedništvu EU-a, Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, Europsko-latinoameričkoj parlamentarnoj skupštini, Uniji južnoameričkih država (UNASUR), Zajednici latinoameričkih i karipskih zemalja (CELAC) te vladi i parlamentu Republike Kolumbije.